

සසර දුකත් දුකින් මිදීමත් උගන්වන බෞද්ධ හේතුපල ධර්මය

පටිච්චසමුප්පාදය යනු බුදුදහමේ මූලික ඉගැන්වීමයි. එතරම් වැදගත් ඉගැන්වීමක් බුදුදහමේ කිසිදු තැනක නැත. එක් අතකින් බෞද්ධ නොවන සියලු ආගමික සිද්ධාන්ත විග්‍රහ කොට පසෙකින් තැබීමට උපකාර වන බෞද්ධ ඉගැන්වීම් පටිච්චසමුප්පාදයයි. “මැවුම්කාර, සර්වබලධාරී දෙවියකු බ්‍රහ්මයකු ඊශ්වරයකු ඇත” යන ලෝකයේ බොහෝ ආගමික චින්තාවන්හි පදනම වූ සිද්ධාන්තය පටිච්චසමුප්පාදය අනුව බැහැර කළ හැකි ය. එසේ ම බුදුදහම හැර ලෝකයේ සියලු ආගමික ඉගැන්වීම්වල ඇතුළත් නිත්‍ය වූ ආත්මයක් හෙවත් “මම” යනුවෙන් කෙනකු ඇතැයි කියවෙන සිද්ධාන්තය ද පටිච්චසමුප්පාදය මගින් බැහැර කෙරේ. මේ හැර ඉහත කී නිර්මාණවාදය හා ආත්මවාදය යන අබෞද්ධ සිද්ධාන්ත ඇසුරින් ම උපන් සියලු ආත්මවාදී පිළිගැනීම් ද පටිච්චසමුප්පාදය අනුව බැහැර කෙරේ. මෙසේ බෞද්ධ නොවන ආගමික සිද්ධාන්ත පසෙකින් තබමින් බෞද්ධ සිද්ධාන්ත විචරණය කොට තහවුරු කිරීම පටිච්චසමුප්පාදය මගින් සිදු වී තිබේ. නිදසුන් වශයෙන් කර්මය, විපාකය, සංසාරය, පුනර්භවය ආදිය දැක්විය හැකි ය. එම ඉගැන්වීම් හැම එකක් ම ගොඩනගා ඇත්තේ පටිච්චසමුප්පාද පදනම මතයි.

යමෙක් පටිච්චසමුප්පාදය නුවණැසින් දකී ද හෙතෙම ධර්මය නුවණැසින් දකී.
යමෙක් ධර්මය නුවණැසින් දකී ද හෙතෙම පටිච්චසමුප්පාදය නුවණැසින් දකී.

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ ධර්මාවබෝධය හා පටිච්චසමුප්පාද අවබෝධය දෙකක් නොව එකක් ම බවයි.

සංජය පිරිවැජියා අතහැර සත්‍ය සොයා දෙමගක ගිය කෝලිත හා උපතිස්ස යන දෙදෙනාගෙන් උපතිස්ස පිරිවැජියාට අස්සජී මා හිමියන් හමු වූ තැන “ඔබ වහන්සේගේ ශාස්තෘවරයා දෙසන දහම කුමක් දැ” යි විමසූ බව සඳහන් වේ. අස්සජී මා හිමියන් දුන් පිළිතුර වූයේ බුදුරදුන් දේශනා කරන දහම පටිච්චසමුප්පාදය බවයි. එනම් “හේතු ප්‍රත්‍ය

ඇති කල ඇති වන්නා වූ ධර්මයෝ හේතු ප්‍රත්‍ය නැති කල නැති වෙත් යන මෙකී දහම බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරනු ලැබේ” යනුවෙනි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාළ හේතුවල දහම හෙවත් පටිච්චසමුප්පාදය දේශය, කාලය, ජාතිය අනුව වෙනස් නොවන න්‍යායක් පදනම් කොට ගෙන පවතී. එය සරල සූත්‍රයක් මගින් මෙසේ පෙන්වා දී ඇත.

ඉමස්මිං සති ඉදං හෝති
ඉමස්ස උප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති
ඉමස්මිං අසති ඉදං න හෝති
ඉමස්ස නිරෝධා ඉදං නිරුජ්ඣති

මෙය ඇති කල්හි මෙය ඇති වේ.
මෙය හට ගැනීමෙන් මෙය හට ගනී.
මෙය නැති කල්හි මෙය ඇති නොවේ.
මෙය නැති වීමෙන් මෙය නැති වේ.

මෙම කෙටි සූත්‍රයේ ඉතා පුළුල් අර්ථයක් සහිත. එමගින් ඕනෑ ම ගැටලුවක් විග්‍රහ කළ හැකි ය. විසඳිය හැකි ය. පටිච්චසමුප්පාදය අනුලෝම දේශනාව හා පටිලෝම දේශනාව වශයෙන් දෙයාකාර ය. ඉහත කී

“මෙය ඇති කල මෙය ඇත

මෙය උපන් කල මෙය උපදී” යන සිද්ධාන්තය අනුලෝම පටිච්චසමුප්පාදය හා බැඳේ. එයින් “හේතුව ඇති කල ඵලය ඇත” යන සත්‍යය හෙළිදරවු කෙරේ. එසේ ම මෙහි,

“මෙය නැති කල මෙය නැත

මේ හේතුව නැති වීමෙන් මේ ඵලය නැති වේ” යන න්‍යාය පටිලෝම පටිච්චසමුප්පාදය හා බැඳේ. එයින් “හේතුව නැති කල ඵලය නැත” යන සත්‍යය හෙළිදරවු කෙරේ.

බුදුදහම අනුව මේ සංසාරය අසාර ය; අත්‍යාපේක්‍ෂකර ය; හිස් ය; අර්ථ ශුන්‍ය ය. එය දුක්ඛ යන බුද්ධ වචනයෙන් පැහැදිලි කෙරේ. බුදුවරයකු පහළ වන්නේ මේ දුක පිළිබඳ ව මිනිසාට අවබෝධ කරවීමටයි. දුකින් අත් මිදීමට මග පෙන්වීමටයි. බුදුදහමේ මූලික අරමුණ ද පටිච්චසමුප්පාදයේ මූලික අරමුණ ද එය ම වේ. එහි අනුලෝම පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සසර දුක් ඇති වන ආකාරය පෙන්වා දී ඇත. එම හේතු ප්‍රත්‍ය ධර්මයන් නැති කිරීමෙන් සසර දුක් නැති වන ආකාරය ප්‍රතිලෝම පටිච්චසමුප්පාදයෙන් පැහැදිලි කෙරේ. මෙසේ හේතු ප්‍රත්‍ය ධර්ම ඇති කල සසර දුක් ඇති වන සැටින් හේතු ප්‍රත්‍ය ධර්ම නැති කල සසර දුක් නැති වන සැටින් පටිච්චසමුප්පාදයෙන් පැහැදිලි කෙරේ.

අනුලෝම පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සසර දුක් ඇති වන ආකාරය උගන්වන්නේ මෙසේ ය.

1. අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා	-	වතුරාර්ය සත්‍යය නොදැනීම හේතු කොටගෙන කුසලාකුසල කර්ම රැස් කරයි.
2. සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං	-	කුසලාකුසල කර්ම රැස් කිරීම හේතු කොටගෙන ප්‍රතිසන්ධි සිත පහළ වේ.
3. විඤ්ඤාණ පච්චයා නාම රූපං	-	ප්‍රතිසන්ධි සිත හේතු කොටගෙන රූප වේදනා ආදී පංචස්කන්ධයක් ඇති වෙයි.
4. නාම රූප පච්චයා සලායතනං	-	නාම රූප හෙවත් පංචස්කන්ධය හේතු කොටගෙන ඇස, කන, නාසය, දිව, ශරීරය, මනස යන ආයතන හය පහළ වේ.
5. සලායතන පච්චයා එස්සෝ	-	සලායතන හේතු කොට ස්පර්ශය ඇති වේ.
6. එස්ස පච්චයා වේදනා	-	ස්පර්ශය හේතු කොටගෙන සුඛ, දුක්ඛ, උපේක්ඛාදී වේදනා පහළ වේ.
7. වේදනා පච්චයා තණ්හා	-	වේදනා හේතු කොට ගෙන තණ්හාව ඇති වේ.
8. තණ්හා පච්චයා උපාදානං	-	තණ්හාව නිසා සිතින් දැඩි ව අල්ලා ගැනේ.
9. උපාදාන පච්චයා භවො	-	සිතින් දැඩි ව අල්ලා ගැනීම නිසා නැවත නැවත භවයට එකතු වේ.
10. භව පච්චයා ජාති	-	නැවත සසරට එකතු වීම නිසා සසර ඉපදීම සිදු වේ.
11. ජාති පච්චයා ජරා මරණ සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති	-	ඉපදීම නිසා ජරා, මරණ, ශෝක, පරිදේව, දුක්ඛ දෝමනස්සාදී සියලු දුක් භටගනියි.

පටිලෝම පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සසර දුක් නැති වන ආකාරය උගන්වන්නේ මෙසේ ය.

1. අවිජ්ජායත්චේව අසේස විරාග නිරෝධා සංඛාර නිරෝධෝ	-	අවිද්‍යාව ඉතිරි නොකොට සපුරා ක්ෂය කිරීමෙන් කුසලාකුසල කර්ම රැස් නොවේ.
2. සංඛාර නිරෝධා විඤ්ඤාණ නිරෝධෝ	-	කුසලාකුසල කර්ම රැස් නොකිරීමෙන් ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණයක් ඇති නොවේ.
3. විඤ්ඤාණ නිරෝධා නාමරූප නිරෝධෝ	-	ප්‍රතිසන්ධිය ඇති නොවීමෙන් නාමරූප පහළ නොවේ.
4. නාම රූප නිරෝධා සලායතන නිරෝධෝ	-	නාම රූප හෙවත් පංචස්කන්ධය පහළ නොවීමෙන් ඇස, කන, නාසය, දිව, ශරීරය, මනස ආදී ආයතන සය පහළ නොවේ.
5. සලායතන නිරෝධා එස්ස නිරෝධෝ	-	සලායතන පහළ නොවීමෙන් ස්පර්ශය ඇති නොවේ.
6. එස්ස නිරෝධා වේදනා නිරෝධෝ	-	ස්පර්ශය පහළ නොවීමෙන් සුඛ, දුක්ඛ, උපේක්ඛාදී වේදනා පහළ නොවේ.
7. වේදනා නිරෝධා තණ්හා නිරෝධෝ	-	වේදනා නොමැති වීමෙන් තණ්හාව නැති වේ.
8. තණ්හා නිරෝධා උපාදනං නිරෝධෝ	-	තණ්හාව නැති වීමෙන් සිතින් දැඩි ව අල්ලා ගැනීමක් සිදු නොවේ.
9. උපාදන නිරෝධා භව නිරෝධෝ	-	සිතින් දැඩි ව අල්ලා නොගැනීම නිසා නැවත නැවත භවයට එකතු නොවේ.
10. භව නිරෝධා ජාති නිරෝධෝ	-	නැවත සසරට එකතු නොවීම නිසා උපතක් සිදු නොවේ.
11. ජාති නිරෝධා ජරා මරණං සෝක, පරිදේව, දුක්ඛ, දෝමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣන්ති	-	ජාතියක් හෙවත් උපතක් සිදු නොවන බැවින් ජරා, මරණ, ශෝක, පරිදේව, දුක්ඛ දෝමනස්සාදී සියලු දුක් නිරුද්ධ වේ.

පටිච්චසමුප්පාදය හෙවත් හේතුවල දහම බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් සංසාරගත දුක ඇති වන හා නැති වන ආකාරය පෙන්වා දීමට මෙන් ම සමාජගත දුක ඇති වන හා නැති වන ආකාරය පෙන්වා දීමට ද භාවිත කර ඇත.

සමාජයේ පවතින දුරාවාරය, අසමගිය, දිළිඳුකම, සමාජ විසමතා, නුගත්කම, ජාතිවාදී අරගල ආදී ගැටලු පිළිබඳ අපි නිතර කතා කරමු. මේ ගැටලුවලට නිතර පිළියම් ද සොයන්නෙමු. මෙසේ ලබා දෙන පිළියම් බොහෝ විට අසාර්ථක වේ. එයට හේතුව පිළියම් සෙවීමේ දී ගැටලුවට තුඩු දී ඇති මූලික හේතු අමතක කර විසඳුම් සෙවීමයි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් ලොව සමාජ ගැටලු ඇති වන හා නැති වන ආකාරය හේතුවල දහමට අනුව බොහෝ සුත්‍ර ධර්මයන්හි පෙන්වා දී ඇත. දිලින්දන්ට ධනෝපායන මාර්ග නොමැති විම නිසා බොහෝ සමාජ ප්‍රශ්න ඇති වන අයුරු වක්කවත්ති සීහනාද සුත්‍රයේ පටිච්චසමුප්පාදයට අනුව පෙන්වා දී ඇත.

“මහණෙනි, දුප්පතුවට ධනය නූපදනා කල්හි දිළිඳුකම වැඩි විය. දිළිඳුකම වැඩි විම නිසා සොරකම වැඩි විය. සොරකම නිසා අවි ආයුධ බහුල විය. අවි ආයුධ බහුල විම නිසා ප්‍රාණඝාතය ඇති විය. ප්‍රාණඝාතය නිසා බොරු කීම කේලාම් කීම ඇති විය. බොරු කීම කේලාම් කීම නිසා අනිසි කාම සේවනය ඇති විය. අනිසි කාම සේවනය නිසා රළු වචන හිස් වචන ඇති විය. රළු වචන හිස් වචන නිසා මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය ඇති විය. මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය නිසා අධර්මයෙහි ඇල්ම, විසම ලෝභය හා මිථ්‍යා ධර්ම ඇති විය. එම කරුණු නිසා මවුපියන්ට ගරු නොකරන, පැවිද්දන්ට නොසලකන, කුල දෙටුවන් නොපුදන අදහැමි සමාජයක් ඇති විය.”

මහා නිදාන සුත්‍රයේ තණ්හාව මුල්කොට සමාජයේ කලකෝලාහල ඇති වන අයුරු පටිච්චසමුප්පාදයට අනුව පෙන්වා දී ඇත. අනුලෝම පටිච්චසමුප්පාද න්‍යාය මෙහි දී භාවිත කර ඇති අයුරු පැහැදිලි වේ.

“වේදනාව නිසා තණ්හාව ඇති වේ. තණ්හාව නිසා රූප ආදී අරමුණු සොයයි. සෙවීම නිසා ලැබීම සිදු වේ. ලැබීම නිසා හොඳ නරක විනිශ්චය කරයි. විනිශ්චය නිසා ඡන්දරාගය ඇති වේ. ඡන්දරාගය නිසා මමත්වය ඇති වේ. මමත්වය නිසා මසුරුකම ඇති වේ. මසුරුකම නිසා ආරක්ෂා කිරීම් ඇති වේ. ආරක්ෂා කිරීම් නිසා දඬු මුගුරු දූරීම, අවි දූරීම, කලකෝලාහල, විවාද, ඇනුම් බැනුම්, කේලාම්, බොරුකීම් ආදී නොයෙක් ළාමක අකුසල ධර්මයෝ ඇති වෙත්.”

සමාජ ගැටලු ඇතිවන අයුරු පටිච්චසමුප්පාදය අනුව පෙන්වා දිය හැකිවාක් මෙන් ම එම ගැටලු නිරාකරණය ද පටිච්චසමුප්පාදය අනුව ම පෙන්වා දිය හැකි ය. එහි දී හේතුව නැති වීමෙන් එලය නැති වන ආකාරය පැහැදිලි කරනු ලැබේ.

වක්කවත්ති සීහනාද සුත්‍රයට අනුව දුප්පත්කම යන සමාජ ගැටලුව නැති වන ආකාරය පටිලෝම පටිච්චසමුප්පාද න්‍යායට අනුව මෙසේ දැක්වේ.

“දිළින්නදන්ට ධනය ලැබීමෙන් දිළිඳුකම නැති වේ. දිළිඳුකම නැති විට සොරකම නැති වේ. සොරකම නැති විට අවි ආයුධ අවශ්‍ය නොවේ. අවි ආයුධ නැති විට ප්‍රාණසාතය සිදු නොවේ. ප්‍රාණසාතය නැති විට බොරුව, කේලම නැති වේ. බොරු කීම කේලාමී කීම නැති විට අනිසි කාමසේවනය නැති වේ. අනිසි කාමසේවනය නැති විට රළු වචන හා හිස් වචන නැති වේ. රළු වචන හා හිස් වචන නැති විට මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය නැති වේ. මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය නැති විට අධර්මයෙහි ඇල්ම, විසම ලෝභය හා මිථ්‍යා ධර්මය නැති වේ. අධර්මයෙහි ඇල්ම, විසම ලෝභය, මිථ්‍යා ධර්මය නැති විට මවුපියන්ට ගරු කරන පැවිද්දන්ට සලකන, කුල දෙටුවන් පුදන දූතූම් සමාජයක් ඇති වේ.”

සමාජ ප්‍රශ්නවලට පිළියම් යෙදීමේ දී ඉහත දැක්වූ ආකාරයට ප්‍රශ්න ඇති වන හා නැති වන ආකාරය පරිච්චසමුප්පාදයට අනුව සොයා බැලිය හැකි ය. ඒ අනුව වඩාත් සුදුසු ම විසඳුම ඒ ඒ ප්‍රශ්න සඳහා ලබා දිය හැකි ය.

ඉහත සඳහන් කළ පරිදි මිනිස් ජීවිතය හා බැඳුණු සන්නානගත හා සමාජගත දුක් දොම්නස් මෙන් ම භෞතික ධර්මයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය ද පරිච්චසමුප්පාද න්‍යායට අනුව ම සිදුවන බව බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා දුන්හ.

භෞතික ධර්ම යනු ඇස, කන, නාසය, දිව, ශරීරය යනාදී අපගේ ඉදුරන්ට ගොදුරු වන දේවල් ය; පඨවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ යන සතර මහා භූතයන්ගෙන් සමන්විත දේවල් ය. අපගේ ශරීරය මෙන් ම අප වටා ඇති අහස, මහ පොළොව, ගහ කොළ, ගේ දොර ආදී සියල්ල ද භෞතික වස්තූන් ය.

අභිච්චවගොත්ත සූත්‍රයේ දී කෙටි සාකච්ඡාවක් තුළින් දර-ගිනි යන භෞතික වස්තූන් අතර ඇති හේතුවල සම්බන්ධය බුදුරජාණන් වහන්සේ පැහැදිලි කර තිබේ.

“ඔබ ඉදිරියේ ගින්නක් දල්වෙන කල්හි දල්වේ යැයි පෙනේ ද?”
 “එසේ ය දල්වේ යැයි පෙනේ”
 “කුමක් හේතු ප්‍රත්‍ය කොට ගෙන ඒ ගින්න දල්වේ ද?”
 “වියළි ගොම, පරඬලා ආදිය හේතු ප්‍රත්‍ය කොට ගෙන ගින්න දල්වේ.”
 “ඔබ ඉදිරියේ ගින්න නිවී ගිය කල්හි ඒ ගින්න නිවුණේ යැයි පෙනේ ද?”
 “එසේ ය ගින්න නිවුණු කල්හි ඒ ගින්න නිවුණු බව පෙනේ.”
 “කුමන හේතු ප්‍රත්‍යයන් නැති වූ කල ගින්න නිවී යන්නේ ද?”
 “දර පරඬලා ආදී හේතු ප්‍රත්‍ය නැති කල්හි ය.”

“මෙය ඇති කල මෙය ඇත.” යන නියමය අනුව දර ඇති කල ගිනි ඇත.
 “මෙය නැති කල මෙය නැත.” යන නියමය අනුව දර නැති කල ගිනි නැත.

භෞතික ධර්මයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වයට ද පටිච්චසමුප්පාද න්‍යාය ධර්මය පොදු වූවක් බව දර-ගිනි උපමාවෙන් පැහැදිලි ය.

“සියල්ල ඊශ්වරයාගේ කැමැත්ත බලය අනුව සිදු වේ.”

“සියල්ල පූර්ව කර්මය අනුව සිදු වේ.”

“සියල්ල අහේතුක ව ඉබේ සිදු වේ.” යන පිළිගැනීම් තුනෙන් ම බැහැර ව සියල්ල හේතුඵල න්‍යාය ධර්මය අනුව සිදු වේ යන පිළිගැනීම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මයෙහි දේශනා මගින් තහවුරු කොට ඇත.

අපේ සාර්ථකත්වයට මෙන් ම අසාර්ථකත්වයට ද හේතුව දේව කැමැත්ත හෝ පෙර කර්මය පමණක් නොවේ. ජය හෝ පරාජය අහේතුක ව සිදු නොවේ. හේතුඵල ධර්මය අනුව ය යන බුදුදහමේ ඉගැන්වීම පහත සඳහන් වගුව තුළින් වැඩි දුරටත් තේරුම් ගත හැකි ය.

ගැටලුව විභාගය අසමත් වීම	විසඳුම විභාගය සමත් වීම
1. පාසලට නොපැමිණීම හේතුවෙන් පාඩම් අතපසු වීම	1. දිනපතා පාසල් පැමිණීම නිසා පාඩම් පහසු වීම
2. පාඩම් අතපසු වීම නිසා විෂයය අවබෝධය අඩු වීම	2. පාඩම් පහසු වීම නිසා විෂයය අවබෝධය වැඩි වීම
3. විෂයය අවබෝධය අඩු වීම නිසා විෂයය දුර්වල වීම	3. විෂයය අවබෝධ වීමෙන් විෂයය දුර්වල නොවීම
4. විෂයය දුර්වල වීම නිසා සාර්ථක ව පිළිතුරු සැපයිය නොහැකි වීම	4. විෂයය අවබෝධය නිසා සාර්ථක ලෙස පිළිතුරු සැපයිය හැකි වීම
5. සාර්ථක ව පිළිතුරු නොදීම හේතුවෙන් අඩු ලකුණු ලැබීම	5. සාර්ථක ව පිළිතුරු සැපයීමෙන් විෂයයට වැඩි ලකුණු ලබා ගැනීම
6. අඩු ලකුණු ලැබීම නිසා විභාගය අසමත් වීම	6. වැඩි ලකුණු ලැබීම නිසා විභාගය සමත් වීම
7. විභාගය අසමත් වීම නිසා පූර්ණ පෞරුෂයකින් යුත් ශිෂ්‍යයකු බිහි නොවීම	7. විභාගය සමත් වීමෙන් පූර්ණ පෞරුෂයකින් යුත් ශිෂ්‍යයකු බිහි වීම

සාරාංශය

හේතුවක් මුල් කරගෙන ඵලයක් ඇති වන ආකාරයත් හේතුව නැති විම තුළින් ඵලය නැති වන ආකාරයත් පරිච්චසමුප්පාද න්‍යාය ධර්මයෙන් පෙන්වා දෙයි. බුද්ධ ධර්මය හා පරිච්චසමුප්පාදය දෙකක් නොව එකක් ම බව බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා දී ඇත. ද්වාදසාංග පරිච්චසමුප්පාද ධර්මය තුළින් සංසාර දුක ඇති වන නැති වන ආකාරයත්, සමාජ දුක ඇති වන නැති වන ආකාරයත් පෙන්වා දී ඇත. අපට එදිනෙදා ගැටලු විග්‍රහයේ දී පරිච්චසමුප්පාද න්‍යාය භාවිත කළ හැකි ය.

ක්‍රියාකාරකම

1. පරිච්චසමුප්පාද ධර්මයෙහි කෙටි සූත්‍රය කුමක් දැ යි පැහැදිලි කරන්න.
2. එම කෙටි සූත්‍රය පරිච්චසමුප්පාදයේ මූලික අරමුණ සමග සම්බන්ධ වන අකාරය පෙන්වා දෙන්න.

පැවරුම

1. එක්තරා නගරයක වෙළෙඳසලක් හදිසියේ ගිනි ගත්තේ ය. එම සිදුවීම හේතුවල ධර්මය අනුව විග්‍රහ කොට ලිපියක් සකස් කරන්න.
2. පන්තියේ ප්‍රදර්ශනයට සුදුසු පරිදි අනුලෝම පටිලෝම පරිච්ච සමුප්පාද දේශනා වෙත වෙත ම ලියා ගුරුතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න.